

Sygn. akt VIII C 2291/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VIII Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Zaręba

Protokolant: Małgorzata Sanewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 r. w W.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko S. T.

o zapłatę kwoty 8 328,79 zł

I. zasądza od pozwanego S. T. na rzecz strony powodowej (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 8 328,79 zł (osiem tysięcy trzysta dwadzieścia osiem 79/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 519,63 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII C 2291/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. T. kwoty 8328, 79 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwany S. T. zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...), na mocy którego bank pozostawił do dyspozycji pozwanego kwotę limitu kredytowego, zaś pozwany zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami na zasadach określonych w umowie. Pozwany nie uregulował niniejszego zobowiązania. W dniu 27 czerwca 2014 r. powód na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (poprzednio (...) Bank S.A. z siedzibą we W.) nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego w wysokości 8094, 61 zł, na którą składają się należność główna w wysokości 4799, 27 zł, odsetki umowne w wysokości 746, 48 zł, odsetki karne w wysokości 1875, 85 zł, koszty w wysokości 673, 01 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 13 kwietnia 2016 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uwzględnił w całości powództwo.

W przepisany terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, podnosząc zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia oraz odsetek, a także zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego strona powodowa podtrzymała powództwo w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

S. T. w dniu 18 kwietnia 2009 r. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (obecnie (...) Bank (...) SA we W.) umowę o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...) na kwotę 4799, 27 zł.

Zgodnie z treścią umowy pozwany zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami na zasadach określonych w umowie. Niniejsze zobowiązanie nie zostało wykonane przez pozwanego.

Dowód : 1) umowa o przyznanie limitu kredytowego (k.35-36)

2) załącznik do umowy limitu (k.108).

3) historia operacji na rachunku o nr (...)

będącego rachunkiem pozwanego (k.115-118)

Pismem z dnia 21 września 2010 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. na skutek braku spłaty minimalnej przez okres co najmniej 2 miesięcy wypowiedział pozwanemu S. T. umowę o przyznanie limitu kredytowego z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód: wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę (k.109)

W dniu 2 marca 2011 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił przeciwko pozwanemu S. T. bankowy tytuł egzekucyjny. Zgodnie z jego treścią zobowiązanie dłużnika wynikające z umowy o przyznanie limitu kredytowego na dzień 2 marca 2011 r. wynosiło 6 517, 41 zł.

Dowód : bankowy tytuł egzekucyjny (k. 84)

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie VIII Co 2022/11 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 2 marca 2011 r. wystawionemu przez (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) S.A. we W.) na mocy którego dłużnik S. T. powinien zapłacić temuż Bankowi kwotę należności głównej 6517, 41 zł wraz z ustalonymi w tytule odsetkami i kosztami z zastrzeżeniem, że egzekucja może być prowadzona do kwoty 40.000 zł.

Dowód : postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 lipca 2011 r. (k. 85).

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu K. R. w sprawie KM 1321/11 umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku (...) Agricole we W. przeciwko S. T. na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

Dowód : postanowienie z dnia 30.12.2011 r. (k. 86)

W dniu 27 czerwca 2014 r. (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności na mocy której strona powodowa nabyła wierzytelność w stosunku do pozwanego S. T..

Dowód : umowa przelewu wierzytelności (k. 37-50)

Na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej umowy o przyznanie limitu kredytowego wynosiło 8328, 79 zł, na które składają się należność główna w wysokości 4799, 27 zł, odsetki umowne w wysokości 746, 48 zł , odsetki karne w wysokości 1875, 85 zł , koszty w wysokości 673, 01 zł , odsetki ustawowe od kwoty kapitału naliczane od dnia 1 lipca 2014 r. w wysokości 234, 18 zł.

Dowód: informacje o rachunku (k.115-119)

Pismem z dnia pozwany uznał w całości roszczenie, wnosząc jednocześnie o nieobciążanie kosztami postępowania.

Dowód; pismo z dnia 13 grudnia 2016 r. (k.126)

Sąd zważył co następuje:

Podstawa prawną żądania objętego pozwem jest art. 69 ust.1 Prawa bankowego stanowiący „ przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu”.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika pismem z dnia 13 grudnia 2016 r. uznał żądanie objęte pozwem, zastosowanie znajduje także art. 213 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Jako, że uznanie powództwa przez pozwanego nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierza do obejścia prawa - Sąd związany uznaniem powództwa zgodnie z art. 213 § 2 kpc – nie przeprowadzał dalszego postępowania dowodowego, poprzestając na twierdzeniach stron, dotychczasowych dowodach w sprawie i uznaniu powództwa. Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I orzeczenia zasądził do pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 8 328, 79 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje natomiast swoje oparcie w art. 98 § 1 k.p.c. Uznając bowiem, że pozwany w całości przegrał sprawę, Sąd w pkt II zasądził od niego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 1519, 63 zł, na którą składają się opłata od pozwu w wysokości 300 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa- 17 zł, koszty opłaty manipulacyjnej 2, 63 zł oraz kwota 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego stosownie do § 6 pkt 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1348)

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c.

Przepis art. 102 k.p.c. ustanawia zasadę słuszności, jest on rozwiązaniem szczególnym, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając ich kwalifikację sądowi, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, charakterem sprawy, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sama zła sytuacja finansowa, nawet stanowiąca podstawę do zwolnienia strony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, nie wyczerpuje sama w sobie przesłanek zastosowania art. 102 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2011 r., I CZ 26/11). Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że pozwany nie przedstawił swojej sytuacji majątkowej i życiowej, a także Sąd nie dopatrzył się żadnych szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za uznaniem, iż w niniejszej sprawie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Jednocześnie w pkt III orzeczenia Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt. 2 kpc nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części uznanego powództwa.